

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 210.850 van 31 januari 2011
in de zaak A. 193.369/IX-6440**

In zake: Wim BOONEN
wonend te Maasmechelen
Dr. Haubenlaan 67
alwaar woonplaats wordt gekozen

tegen:

de NV DE SCHEEPVAART
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Kaat Leus en Wendy Depester
kantoor houdend te Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 13 juli 2009, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de directieraad van de NV De Scheepvaart van 12 mei 2009 waarbij de evaluatie “onvoldoende” van Wim Boonen voor het jaar 2008 wordt behouden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 januari 2011.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, en advocaat Wendy Depester, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Marijke Van Limbergen heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is sinds 1 mei 2006 in dienst van de NV De Scheepvaart als bekkencoördinator.

Bij de indiensttreding van de verzoeker werd geen functiebeschrijving opgemaakt. Voor het jaar 2006 werd geen planning opgemaakt, noch werd een evaluatiegesprek gehouden over het functioneren van de verzoeker tijdens dat jaar. Evenmin werd een planning opgemaakt voor het jaar 2007.

3.2. Op 18 maart 2008 heeft het evaluatiegesprek plaats over het functioneren van de verzoeker tijdens het jaar 2007, alsook het planningsgesprek voor het jaar 2008. De evaluatie van het functioneren van de verzoeker tijdens het jaar 2007 luidt: “voldoende”.

3.3. Op 27 februari 2009 heeft het evaluatiegesprek plaats over het functioneren van de verzoeker tijdens het jaar 2008, alsook het planningsgesprek voor het jaar 2009. De verzoeker neemt het evaluatieverslag op 18 maart 2009 in ontvangst. De evaluatie van het functioneren van de verzoeker tijdens het jaar 2008 luidt: “onvoldoende”.

3.4. De verzoeker stelt op 31 maart 2009 tegen deze evaluatiebeslissing beroep in bij de raad van beroep van de diensten van de Vlaamse overheid, die het beroep met meerderheid van stemmen (zes tegen één) ontvankelijk en gegrond verklaart.

Het advies van de raad van beroep van 27 april 2009 is als volgt gemotiveerd:

“[...]

De Raad stelt vast dat de wisseling van tweede evaluator tijdens het evaluatiejaar op geen enkele wijze werd ter kennis gebracht aan verzoeker.

De Raad stelt vast dat er geen geformaliseerde persoonlijke nota's zijn omtrent het inhoudelijk functioneren van verzoeker.

M.b.t. interne procedures is er weliswaar mailverkeer, maar dit valt als zodanig niet als persoonlijke nota te beschouwen, vermits daarin niet gezegd wordt dat het te beschouwen valt als een persoonlijke nota, waarop verzoeker opmerkingen kan maken en die in zijn evaluatiedossier zou worden opgenomen.

Bovendien blijkt uit een mail van de eerste evaluator (d.d. 22 maart 2008) dat dat punt als afgesloten beschouwd werd.

Evenmin zijn er geformaliseerde opvolgingsgesprekken geweest en uit geen enkel stuk in het dossier blijkt dat verzoeker op positieve wijze bijgestuurd werd, noch dat er bijkomend precieze doelstellingen werden afgesproken.

In de loop van het werkingsjaar heeft verzoeker ook de extra bijstand van de planningsverantwoordelijke moeten ontberen (vanaf half maart tot het einde van het jaar).

Juist op het inhoudelijke vlak had deze planningsverantwoordelijke verzoeker kunnen ondersteunen.

De Raad heeft de grootste twijfels omtrent de waarde van het aan het evaluatieverslag bijgevoegde document (evaluatie 2008: niet gedateerd, niet getekend, onbekende samenstelling van de jury, niet neergelegde verslagen).

Overigens werd de zogenaamde procedure niet gevolgd, vermits er o.m. geen beoordeling door de gouverneur gevraagd is geworden.

Blijkbaar ook was de eerste evaluator bij de beraadslaging van de jury aanwezig.

De negatieve punten, zeker wat de administratieve tekortkomingen betreft, worden uitvergroot in het evaluatieverslag.

Weliswaar zijn er in hoofde van de verzoeker een aantal aandachtspunten, die voor verbetering vatbaar zijn en die hij ter harte moet nemen, maar ze wegen onvoldoende door om te besluiten tot de evaluatie onvoldoende.
[...]"

3.5. Op 12 mei 2009 beslist de directieraad van de NV De Scheepvaart evenwel om de evaluatie "onvoldoende" van de verzoeker voor het jaar 2008 te behouden.

Deze beslissing steunt, benevens op de aanhaling van de toepasselijke reglementering en van de verschillende fasen van de procedure, in het bijzonder op de volgende motieven:

"[...]"

Gelet op het advies van de raad van beroep dat bij aangetekende brief op 5 mei 2009 aan de gedelegeerd bestuurder, de heer Erik Portugaels, is bezorgd;

Gelet op het feit dat het advies niet unaniem is en derhalve de directieraad de evaluatie 'onvoldoende' al dan niet kan behouden of kan vervangen door een loopbaanvertraging;

Gelet op de beraadslaging en de geheime stemming van de directieraad in zitting van 12 mei 2009;

Gelet op het feit dat het inhoudelijk functioneren van de geëvalueerde en zijn collega bekkencoördinatoren door de werkgroep Bekkenwerking van de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (CIW) in 2008 in 11 vergaderingen werd opgevolgd, dat hierbij afspraken gemaakt werden over de inhoud van de aan te leveren documenten, dat geëvalueerde geen actieve inbreng in deze werkgroep heeft en dat dit duidelijk blijkt uit de verslagen van de vergaderingen van deze werkgroep;

Gelet op het feit dat de geëvalueerde in 2008 diverse keren de interne administratieve procedures niet heeft gevolgd, dat hij onmiddellijk na deze gebeurtenissen of onmiddellijk nadat deze gebeurtenissen bekend werden zowel mondeling, in een persoonlijk gesprek tussen de 1ste evaluator en de geëvalueerde, en schriftelijk (per brief of mail) op de hoogte werd gebracht dat dergelijke houding niet kan aanvaard worden, dat deze mondelinge en schriftelijke persoonlijke kennisgeving beschouwd kan worden als een persoonlijke nota, daar het Vlaams Personeelsstatuut geen vormvoorwaarden oplegt betreffende deze persoonlijke nota's;

Gelet op het feit dat de in bovenstaande mondelinge en schriftelijke kennisgeving betreffende het opvolgen van interne administratieve procedures vermeld wordt op welke wijze de geëvalueerde deze procedures moet toepassen en dat naar de mening van de geëvalueerde onduidelijke procedures verder verduidelijkt worden;

Gelet op het feit dat de geëvalueerde in een groot deel van 2008 wel geen beroep heeft kunnen doen op een planningsverantwoordelijke, maar dat de

Vlaamse Regering slechts op 30 januari 2009 de bekkenbeheerplannen definitief heeft vastgesteld, waardoor het werkjaar 2008 een jaar was waarin de werklust van de bekkensecretariaten kleiner was dan normaal;

Gezien hierdoor enkele decretale taken van het bekkensecretariaat niet uitgevoerd konden worden, zodat het minder noodzakelijk was dat een planningsverantwoordelijke voltijds aanwezig was op het bekkensecretariaat, dat bovendien met deze elementen rekening gehouden is in de evaluatie van het werkjaar 2008;

Gelet op het feit dat de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (CIW) op 6 juli 2006 een procedure heeft goedgekeurd voor de aansturing en evaluatie van de bekkencoördinatoren, dat hierin wordt vermeld dat de CIW een bijdrage kan leveren tot de evaluatie van de bekkencoördinatoren, dat hiertoe een procedure werd opgemaakt waarin deze CIW-bijdrage door een jury van telkens twee vertegenwoordigers van het beleidsdomein LNE en van het beleidsdomein MOW wordt opgemaakt, dat geen vormvereisten voor deze CIW-bijdrage werden opgesteld, dat de leden van de jury via mail de CIW-input hebben goedgekeurd en dat bijgevolg de CIW-bijdrage tot de evaluatie van de geëvalueerde als een evenwichtig en geldig document kan worden beschouwd;

Gelet op het feit dat de in de door de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (CIW) op 6 juli 2006 goedgekeurde procedure voor de aansturing en evaluatie van de bekkencoördinatoren voorzien wordt dat het CIW-secretariaat de gouverneurs op het einde van het werkjaar kan vragen een bijdrage tot de evaluatie van de bekkencoördinatoren te geven, dat deze mogelijkheid bijgevolg geen verplichting is, dat het functioneren van de geëvalueerde als secretaris van het bekkenbestuur ook door de eerste evaluator en door een lid van de CIW-jury kan beoordeeld worden gezien beide lid zijn van het bekkenbestuur, dat bijgevolg de input van de gouverneur niet noodzakelijk was om het functioneren van de geëvalueerde als secretaris van het bekkenbestuur te evalueren;

Gelet op het feit dat de eerste evaluator bij de beraadslaging van de jury aanwezig was om de precieze input van de CIW-jury nauwkeurig te kunnen begrijpen zodat hij deze voldoende beargumenteerd kon communiceren in het formele evaluatiegesprek met de geëvalueerde, maar dat de eerste evaluator niet heeft deelgenomen aan de beraadslaging en besluitvorming van de jury;

Gelet op het feit dat de administratieve tekortkomingen correct werden beschreven in het evaluatieverslag, dat ook reeds in 2007 administratieve tekortkomingen werden vastgesteld, dat het evaluatieverslag van 2007 ook reeds melding maakt van deze administratieve tekortkomingen, dat de juiste toepassing van de administratieve procedures in het planningsdocument voor 2008 als een persoonlijke jaardoelstelling werd vermeld;

[...]"

Dit is de bestreden beslissing. Ze wordt met een aangetekende brief van dezelfde datum aan de verzoeker ter kennis gebracht.

3.6. Op 2 juni 2009 heeft een eerste opvolgingsgesprek plaats tussen de verzoeker en zijn eerste evaluator. De verzoeker ontvangt op 4 augustus 2009 het verslag van dit opvolgingsgesprek. Hij maakt op 18 augustus 2009 zijn opmerkingen met betrekking tot dit verslag over aan de verwerende partij.

3.7. Op 18 november 2009 heeft een tweede opvolgingsgesprek plaats. De verzoeker ontvangt op 26 januari 2010 het verslag van dit opvolgingsgesprek. Hij maakt op 22 februari 2010 zijn opmerkingen met betrekking tot dit verslag over aan de verwerende partij.

3.8. Op 18 maart 2010 heeft het evaluatiegesprek over het functioneren van de verzoeker tijdens het jaar 2009 plaats. De verzoeker neemt het evaluatieverslag van 31 maart 2010, waarin wordt besloten tot een evaluatie “onvoldoende” voor het jaar 2009, op 20 april 2010 in ontvangst.

De verzoeker stelt op 3 mei 2010 tegen deze evaluatiebeslissing beroep in bij de raad van beroep, die op 27 mei 2010 met meerderheid van stemmen (zes tegen één) het beroep ontvankelijk en gegrond verklaart.

3.9. Op 8 juni 2010 beslist de directieraad van de NV De Scheepvaart evenwel om de evaluatie “onvoldoende” van de verzoeker voor het jaar 2009 te behouden.

Met een brief van 11 juni 2010 stelt de gedelegeerd bestuurder van de NV De Scheepvaart de verzoeker in kennis van deze beslissing. Met verwijzing naar de artikelen XI 5 en XI 8, § 1, van het besluit van de Vlaamse regering van 13 januari 2006 houdende vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid (hierna: Vlaams personeelsstatuut), deelt de gedelegeerd bestuurder aan de verzoeker tevens mede dat hij definitief beroepsongeschikt wordt bevonden en dat dit aanleiding geeft tot ambtsneerlegging.

Tegen deze beslissingen stelt de verzoeker een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in bij de Raad van State (zaak A. 197.367/IX-6905).

Bij arrest nr. 209.574 van 7 december 2010 beveelt de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de directieraad waarbij voor de verzoeker de evaluatie “onvoldoende” voor het jaar 2009 wordt behouden en van de beslissing van de NV De Scheepvaart waarbij de verzoeker met onmiddellijke ingang wordt ontslagen wegens beroepsongeschiktheid.

IV. Onderzoek van de middelen

Tweede middel

Standpunt van de partijen

4. De verzoeker voert in het middel de schending aan van artikel IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij betoogt dat de verwerende partij krachtens de voormelde reglementaire bepalingen en het genoemde beginsel ertoe gehouden is een persoonlijke nota op te stellen, dan wel een opvolgingsgesprek te laten plaatsvinden, wanneer in hoofde van een personeelslid ongunstige feiten worden vastgesteld. Hij wijst erop dat met hem geen enkel opvolgingsgesprek werd gevoerd en dat hij slechts één nota heeft ontvangen, gedateerd “13 maart 2008” [lees: 11 maart 2008], waarbij hem een verantwoording werd gevraagd voor het feit dat hij soms meerdere dagen een poolwagen in zijn bezit hield en voor het feit dat hij op 1 februari 2008 niet op een bepaalde vergadering aanwezig was, maar wel op een andere. De verzoeker stelt dat hij dienaangaande een uitgebreide verantwoording heeft bezorgd aan zijn evaluator, die in een e-mailbericht van 22 maart 2008 antwoordde dat dit punt hiermee kon worden afgesloten.

5. De verwerende partij antwoordt vooreerst dat de verzoeker na het evaluatiegesprek over het werkjaar 2007 en het planningsgesprek over het werkjaar 2008 heel goed op de hoogte was van de inhoudelijke punten waaraan hij tijdens het jaar 2008 diende te werken, alsmede van het feit dat hij de administratieve procedures correct diende na te leven. Zij stelt niettemin dat “[niet] kan [...] worden ontkend dat het evaluatiegesprek voor het werkjaar 2007 en het daaropvolgend planningsgesprek voor het werkjaar 2008 [...] niet kunnen beschouwd worden als een opvolgingsgesprek omtrent (1.) het inhoudelijk functioneren van [de verzoeker], evenals (2.) de correcte naleving van de administratieve procedures door [de verzoeker]”. Zowel uit het evaluatieverslag over het werkjaar 2008 als uit de bestreden beslissing komt volgens de verwerende partij uitdrukkelijk naar voren dat bij de beoordeling “onvoldoende” voor het werkjaar 2008 rekening werd gehouden met de door de verzoeker gekende aandachtspunten “die hem ten gehore zijn gebracht en besproken zijn tijdens zijn evaluatiegesprek voor het werkjaar 2007”.

De verwerende partij betoogt voorts dat het administratief dossier wel degelijk persoonlijke nota's, zoals bedoeld in artikel IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut, bevat. Zo werd de verzoeker mondeling en schriftelijk aangesproken over zijn houding ten aanzien van de naleving van de interne administratieve procedures, waarbij hem telkens werd gemeld welke houding niet kon worden geduld en welk gedrag daarentegen gewenst was. De verwerende partij verwijst in dit verband naar een e-mailbericht van 22 maart 2008 met betrekking tot de handelwijze van de verzoeker ter gelegenheid van een aangekondigde staking en naar een e-mailbericht van 19 april 2008 met betrekking tot de aanwezigheid van de verzoeker op een officieel evenement. Wat het gebruik van poolwagens betreft, stelt de verwerende partij dat de verzoeker, nadat daarover duidelijke afspraken waren gemaakt, weliswaar de interne regels beter heeft nageleefd, maar dat uit zijn houding blijkt dat hij de in acht te nemen formaliteiten als onnodige verplichtingen ervaart. De verwerende partij besluit dat de verzoeker gedurende het werkjaar 2008 rechtsgeldige persoonlijke nota's omtrent de naleving van de interne administratieve procedures heeft ontvangen, aangezien hij

telkens op ondubbelzinnige en tegensprekelijke wijze in kennis werd gesteld van de te volgen interne administratieve procedures enerzijds en van de ongewenste feiten die in zijnen hoofde waren vastgesteld anderzijds. Zij benadrukt nog dat artikel IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut geen vormvoorschriften bepaalt waaraan een persoonlijke nota dient te voldoen en dat te dezen het doel van de persoonlijke nota's alleszins is bereikt. Zelfs indien niet zou worden aangenomen dat persoonlijke nota's via e-mail kunnen worden gecommuniceerd, moet minstens de schriftelijke verantwoordingsnota van 11 maart 2008 inzake het gebruik van poolwagens voor dienstverplaatsingen als een persoonlijke nota in de zin van artikel IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut worden beschouwd.

Ten overvloede laat de verwerende partij gelden dat rekening dient te worden gehouden met de specificiteit van de opdracht van de verzoeker als bekkencoördinator, die er zich niet toe leent dat hiërarchische meerderen tijdens het werkjaar verschillende persoonlijke nota's opmaken in verband met het inhoudelijke functioneren van de betrokkene. De specificiteit van het takenpakket van een bekkencoördinator, alsmede de hoge graad van zelfstandigheid bij de uitoefening van deze functie leiden er volgens de verwerende partij toe dat het resultaat van de taakinvulling pas op het einde van het werkjaar kan worden beoordeeld. De afwezigheid van formeel opgestelde persoonlijke nota's over het inhoudelijke functioneren van de verzoeker tijdens het werkjaar 2008 is volgens de verwerende partij in dat licht begrijpelijk en kan in redelijkheid niet de vernietiging van de bestreden beslissing teweegbrengen.

De verwerende partij stelt ten slotte dat haar evenmin onzorgvuldigheid kan worden verweten, aangezien zij de verzoeker naar aanleiding van zijn evaluatie over het werkjaar 2007 uitdrukkelijk heeft ingelicht over de punten waaraan hij tijdens het werkjaar 2008 diende te werken.

6. De verzoeker repliceert dat het evaluatiegesprek over het werkjaar 2007 en het planningsgesprek over het werkjaar 2008 niet kunnen worden beschouwd als opvolgingsgesprekken, omdat het evident is dat tijdens een gesprek

dat voorafgaat aan een evaluatieperiode geen vaststellingen kunnen worden gedaan over ongunstige feiten die zich afspelen tijdens die evaluatieperiode zelf.

Met betrekking tot het statutaire vereiste van persoonlijke nota's verwijst de verzoeker naar de toelichting bij artikel IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut, waarin melding wordt gemaakt van het afgeven en het ondertekend terugbezorgen van nota's, met mogelijkheid voor de geëvalueerde om opmerkingen te formuleren. Hieruit volgt volgens de verzoeker dat de bedoelde nota's schriftelijk dienen te worden opgesteld. Het e-mailbericht van 22 maart 2008 betreffende zijn handelwijze ter gelegenheid van een aangekondigde staking en het e-mailbericht van 19 april 2008 betreffende zijn aanwezigheid op een officieel evenement, voldeden volgens de verzoeker niet aan deze statutaire voorwaarden. Hij voegt eraan toe dat de voormelde e-mailberichten niet op zodanige wijze waren geredigeerd dat hij wist of moest weten dat het om persoonlijke nota's ging, temeer daar in die nota's nergens de term "persoonlijke nota" of een gelijkaardige vermelding werd gebruikt.

Wat het e-mailbericht van 22 maart 2008 betreffende zijn handelwijze ter gelegenheid van een aangekondigde staking betreft, wijst de verzoeker er bovendien op dat de verwerende partij geen richtlijnen dienaangaande had gegeven, zodat hij te dezen geen interne administratieve procedures kan hebben geschonden.

De verzoeker laat voorts gelden dat hij sinds de voormelde e-mailberichten geen inbreuken meer heeft gepleegd, zodat het alsnog aanhalen van de erin vermelde feiten naar aanleiding van de evaluatie strijdig is met één van de doelstellingen van artikel IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut, namelijk de geëvalueerde de kans geven zijn gedrag aan te passen aan hetgeen in de persoonlijke nota's is gesteld.

Wat de nota van 11 maart 2008 over het gebruik van poolwagens betreft, stelt de verzoeker dat hij dienaangaande een uitgebreide schriftelijke

verantwoording heeft bezorgd aan zijn evaluator, die daarop antwoordde dat voor hem dit punt hiermee kon worden afgesloten. Volgens de verzoeker kon hij onmogelijk vermoeden dat deze nota een persoonlijke nota was die aan zijn evaluatiedossier zou worden toegevoegd.

De verzoeker betoogt ten slotte over het enige motief van zijn ongunstige evaluatie dat betrekking heeft op de inhoud van zijn werkzaamheden, namelijk zijn gebrekkige actieve inbreng in de werkgroep Bekkenwerking, dat hij hieromtrent in 2008 geen enkele persoonlijke nota of zelfs maar een mondelinge opmerking van zijn evaluator(en) of van de evaluatie-juryleden van de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeleid (hierna: CIW) heeft ontvangen.

De verzoeker besluit dat zijn belangen werden geschaad, doordat hij in 2008 niet het statutair voorgeschreven signaal heeft gekregen dat hij slecht functioneerde, en hem aldus de kans werd ontnomen om zijn functioneren, voor zoveel als nodig, bij te sturen.

7. De verwerende partij volhardt in haar laatste memorie dat de functie van bekkencoördinator, omwille van haar specificiteit en hoge graad van zelfstandigheid, zich niet ertoe leent om tijdens het evaluatiejaar persoonlijke nota's op te stellen of opvolgingsgesprekken te organiseren met betrekking tot de inhoudelijke aspecten van de functie. Integendeel kan het resultaat van de inhoudelijke taakinvulling meestal pas aan het einde van het werkjaar worden beoordeeld. Om haar standpunt kracht bij te zetten, zet de verwerende partij de structuur van het bekkenbeheer in Vlaanderen en de taken van de verzoeker als bekkencoördinator uitvoerig uiteen. Uit die uiteenzetting blijkt dat de wijze waarop de verzoeker zijn functie uitoefent grotendeels moet worden geëvalueerd aan de hand van zijn deelname aan de overlegvergaderingen en de inhoudelijke inbreng die hij levert tijdens de overlegfora van het bekkenbeheer. De verwerende partij wijst erop dat de formele evaluator van de verzoeker niet op elk van die overlegvergaderingen aanwezig is, zodat hij het functioneren van de verzoeker slechts kan beoordelen in het licht van de vergaderingen waaraan hij effectief heeft

deelgenomen en aan de hand van de informatie die hij inwint bij de CIW. Dit geldt des te meer nu de regelgeving niet erin voorziet dat de verzoeker op regelmatige tijdstippen zijn formele evaluator moet informeren over de taken die hij heeft uitgevoerd. Volgens de verwerende partij heeft de formele evaluator de verzoeker tijdens het evaluatiejaar 2008 slechts sporadisch ontmoet en dit voornamelijk naar het einde van het jaar toe, zodat het niet mogelijk was om voordien reeds een opvolgingsgesprek te organiseren, dan wel persoonlijke nota's op te stellen.

De verwerende partij laat voorts nog gelden dat uit verzoekers evaluatie over het jaar 2007 reeds was gebleken dat zijn inhoudelijke bijdrage tot de vergaderingen van de verschillende overlegfora heel beperkt was en dat hij dit diende te verbeteren. Zij acht het om die reden niet aangewezen om voor de verzoeker na elke vergadering een persoonlijke nota op te stellen, temeer daar het niet ondenkbaar is dat de inbreng van een bekkencoördinator in een bepaalde vergadering beperkt blijft, maar dat deze over een langere periode wel voldoende is. Pas wanneer een onvoldoende inbreng een steeds weerkerend gegeven is en er geen verbetering merkbaar is, kan worden besloten dat het betrokken personeelslid onvoldoende scoort. Dit kan echter slechts worden beoordeeld over een langere periode, zodat tussentijdse opvolgingsgesprekken geen zin hebben.

8. De verzoeker wijst er in zijn laatste memorie op dat zijn eerste evaluator samen met hem lid is van het bekkenbestuur Maasbekken en deelneemt aan het ambtelijk bekkenoverleg en de CIW-werkgroep Bekkenwerking. In de loop van het jaar hebben zij aan meer dan tien vergaderingen samen deelgenomen. Ter voorbereiding van die vergaderingen werden bovendien voorafgaandelijk via e-mails stukken uitgewisseld. Op het einde van elke week ontving de eerste evaluator via e-mail ook de planning van de verzoeker voor de volgende week, zodat hij perfect op de hoogte kon zijn van de evolutie van de werkzaamheden van de verzoeker. Indien er zich negatieve feiten zouden hebben voorgedaan, dan was er volgens de verzoeker gelegenheid genoeg om een tussentijds opvolgingsgesprek te organiseren of een persoonlijke nota te schrijven. De verzoeker wijst er ten slotte

op dat tijdens het jaar 2009 wél twee opvolgingsgesprekken hebben plaatsgehad en persoonlijke nota's werden geschreven.

Beoordeling

9. Artikel IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut, zoals vervangen bij besluit van de Vlaamse regering van 23 mei 2008, luidt als volgt:

“Alle personeelsleden of personen onder wiens functioneel gezag het te evalueren personeelslid prestaties heeft verricht, kunnen gunstige of ongunstige feiten met betrekking tot het presteren van het personeelslid vaststellen.

Als ongunstige feiten worden vastgesteld, wordt daarover hetzij een persoonlijke nota opgesteld, hetzij een functioneringsgesprek gevoerd. Het te evalueren personeelslid kan opmerkingen toevoegen aan de persoonlijke nota of het verslag van het functioneringsgesprek.”

De verplichting voor het bestuur, die in deze statutaire bepalingen is vervat, om wanneer met betrekking tot het presteren van het personeelslid ongunstige feiten worden vastgesteld, daarover hetzij een persoonlijke nota op te stellen, hetzij een functioneringsgesprek te voeren, waarna het personeelslid opmerkingen kan maken, strekt ertoe te waarborgen dat feiten die als grondslag voor een ongunstige evaluatie in aanmerking zouden kunnen komen, juist, nauwkeurig en tegensprekelijk worden vastgesteld. Een persoonlijke nota of een functioneringsgesprek beoogt voorts de geëvalueerde nog tijdens de evaluatieperiode tijdig in te lichten over de tekortkomingen in zijn functioneren, zodat de betrokkene nog tijdens de evaluatieperiode zijn functioneren kan bijsturen.

De afwezigheid van persoonlijke nota's laat toe aan te nemen dat zich tijdens de evaluatieperiode geen feiten hebben voorgedaan die een ongunstige evaluatie kunnen verantwoorden.

10. De toepassing van het zorgvuldigheidsbeginsel op de besluitvorming over de evaluatie van een personeelslid, houdt onder meer in dat de

feiten waarop de evaluatiebeslissing steunt, zorgvuldig moeten worden vastgesteld.

11. Te dezen steunt de evaluatie “onvoldoende” die aan de verzoeker werd toegekend op verscheidene aan de verzoeker toegeschreven tekortkomingen in zijn functioneren tijdens het werkjaar 2008, in het bijzonder op het vlak van het naleven van de interne administratieve procedures, maar ook op het vlak van de inhoudelijke invulling van zijn taken, waaronder ook zijn inbreng in de verschillende overlegstructuren valt.

De raad van beroep stelde in zijn advies van 27 april 2009 reeds vast dat er over het inhoudelijke functioneren van de verzoeker geen geformaliseerde persoonlijke nota's zijn opgesteld, noch geformaliseerde opvolgingsgesprekken hebben plaatsgehad, en dat uit geen enkel stuk van het dossier blijkt dat het functioneren van de verzoeker op positieve wijze werd bijgestuurd. Wat verzoekers tekortkomingen op het vlak van het naleven van de interne administratieve procedures betreft, stelde de raad van beroep vast dat deze worden uitvergroot in het evaluatieverslag en dat e-mails als zodanig niet kunnen worden beschouwd als persoonlijke nota's.

De verwerende partij van haar kant verwijst naar een nota van 11 maart 2008 waarin aan de verzoeker een verantwoording werd gevraagd voor het gebruik van de poolwagens en voor het niet aanwezig zijn op een bepaalde vergadering maar wel op een andere, naar een e-mail van 22 maart 2008 waarin de handelwijze van de verzoeker ter gelegenheid van een aangekondigde staking werd afgekeurd, en naar een e-mail van 19 april 2008 waarin aan de verzoeker werd gevraagd om de uitnodigingen voor officiële evenementen te respecteren.

Opdat een nota of een e-mailbericht als een persoonlijke nota in de zin van artikel IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut zou kunnen worden beschouwd, dient in die nota of dat bericht een nauwkeurig feitenrelaas te worden gegeven over bepaalde aspecten van het functioneren van het personeelslid die

hem als “ongunstig” worden aangerekend en dient er voor de betrokkene duidelijk en ondubbelzinnig uit te blijken dat het een persoonlijke nota in de zin van de genoemde statutaire bepaling betreft die tot een ongunstige evaluatie kan leiden en waaraan hij zijn opmerkingen kan toevoegen teneinde in zijn evaluatiedossier te worden opgenomen. Te dezen kan in de genoemde nota van 11 maart 2008 en e-mailberichten van 22 maart 2008 en 19 april 2008 geen dergelijke persoonlijke nota worden onderkend.

Bovendien moet worden vastgesteld dat de verwerende partij niet betwist dat geen persoonlijke nota’s werden opgesteld of functioneringsgesprekken met de verzoeker werden gevoerd over de inhoudelijke tekortkomingen waarop het evaluatieverslag en de bestreden beslissing van de directieraad zijn gesteund. Derhalve kon de verzoeker niet weten welke tekortkomingen de verwerende partij op dat vlak in zijn functioneren ontwaarde en kon hij zijn functioneren dienaangaande niet bijsturen.

12. Voor zover de verwerende partij laat gelden dat de toegekende evaluatie “onvoldoende” verantwoord is omdat de verzoeker op grond van het evaluatiegesprek over het werkjaar 2007 en het daaropvolgende planningsgesprek over het werkjaar 2008 zeer goed op de hoogte was van zowel de inhoudelijke punten waaraan hij gedurende het werkjaar 2008 diende te werken, als van het feit dat hij de interne administratieve procedures diende na te leven, moet erop worden gewezen dat een dergelijke verantwoording strijdig is met het beginsel van de jaarlijks weerkerende evaluatie, zoals bepaald door artikel IV 1 van het Vlaams personeelsstatuut. De enkele omstandigheid dat de verzoeker op grond van het evaluatiegesprek over het werkjaar 2007 en het planningsgesprek over het werkjaar 2008 zich “terdege [er]van bewust was dat verwerende partij tijdens het werkjaar 2008 specifieke aandacht zou hebben voor deze verbeterpunten”, neemt niet weg dat artikel IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut een persoonlijke nota of een functioneringsgesprek vereist indien ongunstige feiten worden vastgesteld die aanleiding kunnen geven tot een evaluatie “onvoldoende”. Dat de verzoeker op grond van de evaluatie van zijn functioneren tijdens het werkjaar 2007 afdoende

het verwachtingspatroon van de verwerende partij kende en wist op welke wijze hij volgens de hiërarchie tekort was gekomen, betekent niet dat de verzoeker erop werd gewezen dat hij ook tijdens het werkjaar 2008 niet voldeed aan de verwachtingen. Bovendien valt niet in te zien waarom de verwerende partij, die klaarblijkelijk “specifieke aandacht [...] voor deze verbeterpunten” had en ongunstige feiten vaststelde, heeft nagelaten de verzoeker middels een persoonlijke nota of een functioneringsgesprek hiervan op de hoogte te brengen.

13. De verwerende partij kan niet worden bijgevalen waar zij ter verantwoording van het gebrek aan persoonlijke nota's en functioneringsgesprekken over het inhoudelijke functioneren van de verzoeker wijst op de specificiteit van het takenpakket van de verzoeker en op de hoge graad van zelfstandigheid die met de uitoefening van zijn functie gepaard gaat, waardoor het resultaat van verzoekers presteren pas op het einde van het werkjaar zou kunnen worden beoordeeld. Vooreerst blijkt niet dat het voorschrift van artikel IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut niet op een bekkencoördinator van toepassing is. De verwerende partij dient zich dan ook zodanig te organiseren dat deze statutaire bepaling ook effectief ten aanzien van een bekkencoördinator kan worden toegepast. Voorts blijkt evenmin dat de verwerende partij alle inhoudelijke tekortkomingen die het ten laste van de verzoeker in aanmerking heeft genomen, pas op het einde van het jaar kon vaststellen. Ten slotte wordt de argumentatie van de verwerende partij tegengesproken door de stukken van het administratief dossier waaruit blijkt dat tijdens het werkjaar 2009 wél functioneringsgesprekken met de verzoeker hebben plaatsgehad.

14. Uit wat voorafgaat moet worden besloten dat verzoekers evaluatie onzorgvuldig en met miskennen van artikel IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut is tot stand gekomen. De aan de verzoeker verweten tekortkomingen in zijn functioneren tijdens het evaluatiejaar 2008 konden dan ook, bij gebrek aan de nauwkeurige vermelding ervan in een overeenkomstig artikel IV 6 van het Vlaams personeelsstatuut opgestelde persoonlijke nota of verslag van een functioneringsgesprek, niet regelmatig in aanmerking worden

genomen als grondslag voor de aan de verzoeker toegekende evaluatie “onvoldoende”.

Het tweede middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van de directieraad van de NV De Scheepvaart van 12 mei 2009 waarbij de evaluatie “onvoldoende” van Wim Boonen voor het evaluatiejaar 2008 wordt behouden.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 31 januari 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Wim Geurts,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

André Vandendriessche